

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®. Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; vpoutnik@tiscali.cz; +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrlé. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Politický komentátor Jakub Janda zveřejnil dne 19. dubna na svém blogu (IHNEED.cz) následující rozhovor. Názory Prof. PhDr. Igora Lukeše, Ph.D., (*1950) **honorárního konzula České republiky v Bostonu** (na snímku uprostřed textu), jsou nesporně velice zajímavé. Bez komentáře a bez úprav tento rozhovor z uvedeného veřejného média přetiskujeme.

LEKCE Z POVÁLEČNÝCH LET? BOJ S PROVINCIONALISMEM

S česko-americkým profesorem Igorem Lukešem o selhání americké diplomacie v únoru 1948 a o tom, že komunistický převrat vůbec nebyl jistý

Igore, ve svém článku Poslední Stalinova kořist tvrdíš, že komunistický převrat z února 1948 nebyl nevyhnutelný. Kdyby tedy Edvard Beneš nebyl zlomeným vůdcem, měl reálnou šanci mu zabránit?

Vinu za neúspěch demokratů v poválečné ČSR nesou především samotní Češi. Iracionální strach z Německa způsobil, že většina ve svém středu tolerovala polovojensky organizovanou komunistickou menšinu. Téměř celý národ bez ohledu na politické ideologie přijal názor, že jen Stalin je ochráně před příští vlnou gestapáckých zvěrstev. Lži o tom, že Německo své sousedy opět přepadne, šířili komunisté a Stalin osobně. Beneš, Jan Masaryk a všichni demokratičtí politici měli za povinnost otevřeně připomínat Stalinovy podvodné manévry v roce 1938, jeho pakt s Hitlerem o rok později, podobnost mezi gestapem a NKVD, Osvětímí a Gulagem a hospodářskou zaostalost Ruska.

Že to nedokázali, bylo hlavním důvodem demokratické porážky po válce. Jiným problémem bylo, že česká společnost byla od května 1945 připravena na nějakou formu socialismu. (Totéž se dělo ve

Velké Británii, Francii a jinde.) Beneš a Jan Masaryk měli lidem vysvětlit rozdíl mezi znárodnovacími experimenty v Anglii a krvavě bodákovým „socialismem“ v Sovětském svazu.

Říkáš, že klíčový problém byl ve slabosti a zbabělosti čelných politiků. Nebyl v okolí Beneše a Masaryka nikdo, kdo by se postavil do čela a řekl, že takto to není správně? Nebo byli oba dva tak uznávané osobnosti, že nešlo zpochybnit jejich úsudek?

Beneš a Masaryk nepatří do stejné kategorie. Beneš byl unavený a nemocný, ale dělal, co mohl. Adorace českého publika a demokratická cizina ho pravidelně ujišťovaly, že je na Hradě nenahraditelný; on sám v to věřil absolutně. Proto svůj zdravotní stav tajil a proti totalitním trendům bojoval, ale jen tak, jak mu dovozovaly jeho fyzické a intelektuální handicapy, stejně jako – nezapomeňme – jeho ideologická předpojatost: sám o sobě napsal, že je „radikálním socialistou“.

Jan Masaryk byl v porovnání s Benešem líný a zbabělý. Do osvobozené Prahy se vrátil až po několika promarněných měsících v San Francisku, čímž umožnil komunistům si vybudovat pozice na MZV. O jeho podivném chování v únoru 1948 je škoda mluvit. Když začala krize, Masaryk oznámil, že má „laryngitidku“ a musí zůstat „v kolébce“. A skutečně, krizi proležel v posteli. Když mu Gottwald oznámil, že byl v nové vládě jmenován ministrem zahraničí, Masaryk funkci přijal. Co k tomu dodat?

Masaryk nebyl v tomhle ohledu sám. Vůle jednat a občanská odvaha scházely demokratům všeobecně. Generál Heliodor Píka už 20. února 1948 v Praze řekl, že jakékoli pokusy zabránit vítězství KSČ jsou zbytečné. Vše je pryč ztraceno a on je na nějaké bojování příliš starý (bylo mu

jednapadesát).

Snad Prokop Drtina byl mužem na svém místě, ale ani on se v Kremlu nezval, když Stalin české delegaci v roce 1947 nařídil odstoupit od Marshallova plánu. Mám pocit, který potvrzují pamětníci jako Vladimír Krajina nebo Vladimír Kabes, že demokraté „bojovali“ proti komunistům s jednou rukou za zády a podle pravidel, která si nechali nadiktovat KSČ. Drtina napsal, že uprostřed

únorového puče si našla Milada Horáková čas navštívit oslavnou schůzi SČSP v Národním divadle. Jaký signál si z toho měli demokratičtí voliči vybrat? Jak tomu měli rozumět?

Chyběl tedy lídr, který by se postavil do čela i násilného odporu proti KSČ?

Ve chvíli, kdy by bylo třeba spoléhat na násilný odpor, už bylo vše prohrané z toho prostého důvodu, že komunisté měli od samého počátku monopol na bezpečnostní a zpravodajské složky. Na demokratické straně bylo třeba politiků, ne generálů. Kdyby takový Masaryk byl už od května 1945 v Praze, tak by zahraniční ministerstvo nepatřilo komunistům. Už jen jeho jméno by na domácí scéně mohlo přitáhnout davy vlastenců. On se ale raději povaloval v cizině, o předácích Lidové strany raději nemluvit.

Neudělali nic, co by si zasloužilo pozornost. Proto v květnu 1946 KSČ vyhrála, kromě Zlínského okresu, naprosto všude, dokonce i na „katolické Moravě“. Myslím, že Ladislav Karel Feierabend byl jedním z mála českých politiků, kteří tušili, co komunisté chystají, a věděli by též, jak se jim postavit. Jako agrárník byl ale Feierabend (se souhlasem Beneše, Masaryka, Drtiny a Horákové) z politického života v poválečné ČSR vyloučen.

Když se vrátím na mezinárodní rovinu, tvrdíš, že o osudu Československa nebylo dopředu rozhodnuto, tedy že na konferenci v Jaltě nebyla země přidělena do sféry vlivu Sovětského svazu. Bylo to vůbec reálně možné, aby stát takto geograficky položený nebyl předem odevzdán Stalinovi?

Nejde o to, co tvrdím. Mnohem zajímavější je se podívat na protokol jaltské konference: zjistíte, že tam se intenzivně jednalo o různých problémech, ale ne o ČSR. Totéž platí o předchozí konferenci v Teheránu a o konferenci následující, v Postupimi, kde se mluvilo o vyhnání Němců ze Sudet, ne o budoucí politické orientaci státu. Co se geografické polohy ČSR týče: geopoliticky byla Praha zajímavá pro obě strany.

Postavení na mapě ale nediktovalo nic jiného, než zájem o výsadní postavení v Československu ze strany východu a západu zároveň; nerozhodlo o výsledku politického soupeření. Únor 1948 byl politickou porážkou českých demokratů a západních spojenců. Když by Praha od začátku „patřila“ Stalinovi, proč na podzim 1945 stáhl Rudou armádu?

Takže podle tvého čtení Stalin nepředpokládal, že Československo získá, a mocenský boj vyhrál až díky neschopnosti amerických diplomatů a zpravodajců? Říkal jsi, že bylo potřeba rozhodných a uvědomělých českých politiků, ale též píšeš, že americký velvyslanec v Praze byl tehdy neschopný rozpoznat přicházející převrat.

Opatrný Stalin si nemohl dovolit předpokládat cokoli. Musel čekat, jak se vyvine situace. Stačí se podívat na jeho chování v sovětské zóně Německa. Měl tam jistě větší práva než v suverénním Československu. A přesto se ani v případě své vlastní zóny v Německu nechoval nijak jednoznačně. Čekal na reakce západu a měnil své chování podle měnící se vnější situace, kterou nediktoval. Jednou jeho lidé rozebírali východoněmecké továrny a stroj za strojem je posílali vlaky do Sovětského svazu. Hned vzápětí je tam ale jiní lidé na vlaky zase nakládali a posílali zpět do Německa. Někdy si totiž Stalin myslel, že ho západní spojenci v srdci Evropy nenechají, a chtěl proto vzít vše, co mohl, než bude muset odejít. Jindy si zase naopak myslel, že v Německu zůstane a bude ho proto třeba zesílit a vybudovat jako silné předpolí pro budoucnost. K rozhodnutí pak došlo až v říjnu 1949 založením NDR. Tomu ale předcházel pražský převrat, po němž přišla

Berlínská krize, založení NATO a vznik Spolkové republiky Německo. Totéž, myslím, platilo v ČSR. Stalin nemohl vědět, co se stane. Co kdyby k založení NATO došlo už na podzim 1945? Odmítla by Praha Marshallův plán, kdyby přišel v zimě 1946, ne až v létě 1947?

Takže z února 1948 lze skutečně vinit pouze neschopné české politiky?

Demokracie v poválečné Praze prohrála především kvůli slepotě českého národa a neschopnosti demokratických politiků. Západ v té době ještě nevěděl, jak se Stalinovi postavit, a jeho pasivita k porážce jistě přispěla. Konkrétně Amerika vyšla z války jako ekonomická a vojenská mocnost první třídy, která ale neměla korespondující diplomatické a zpravodajské nástroje se mocensky v poválečném světě prosadit. Probudily ji až evidentní neúspěchy, mezi nimiž hlavní roli hrál pražský převrat, který Washington hodnotil jako katastrofální porážku svých zájmů. Náměstek ministra zahraničních věcí Eugene Rostow napsal těsně před srpnovou okupací v roce 1968, že neschopnost Washingtonu zabránit komunistickému převratu v Praze před 20 lety, byla největší americkou prohrou v poválečném období.

Pokud bys z této historické zkušenosti českého národa měl vzít ponaučení pro dnešní dobu, co by to bylo?

Dnešní svět je natolik jiný, že hledat v poválečných událostech poučení pro dnešek by mohlo být jen rétorickým cvičením. Rusko je jiné, Amerika je jiná, stejně jako Evropa, Čína, Indie a Brazílie. Co ale zůstává konstantní v rychlém toku měnícího se světa, je česká zápečnická sebestřednost, představa, že všemu nejlépe rozumí v Praze, všechno viděli, vše znají a nic se učit nemusí. Stačí se zamyslet nad odkazem čerstvé bývalého prezidenta. Ten věděl vždy a všechno.

V jiných zemích by se člověk s jeho názory a neuvěřitelnými spolupracovníky stal terčem komiků. V Čechách ale jeho monomaniakální obsese s EU (porovnal ji se Sovětským svazem za Brežněva) nebo diletantské nepravdy stran globálního oteplování (finančně podporované od Lukoilu) korespondovaly s názory „lidu“. Napsal desítky knih a procestoval téměř všechny země, ale mluvil ze srdce těch, kdo o okolním světě moc nevědí, a jsou proto sami se sebou zcela spokojeni.

Představuji si, že Češi po válce na tom byli podobně. Neměli tušení, jaké to bylo na Ukrajině během hladomoru, ve stalinském Rusku ve 30. letech, v Londýně během bitvy o Británii nebo ve Varšavě v srpnu a září 1944. Proto považovali Slovenské národní povstání nebo Pražské povstání za zlomové body druhé světové války.

Tohle umožnilo demagogům KSČ připravit českou společnost na volby v květnu 1946 a vše, co s tím pak souviselo. Mám-li tedy najít nějakou lekci z poválečných let pro dnešek, řekl bych: boj s provincialismem.

Prof. PhDr. Igor Lukeš, Ph.D., (1950) je americký historik českého původu a honorární konzul České republiky v Bostonu. Vystudoval filozofii a historii na Univerzitě Karlově, působí jako profesor historie a mezinárodních vztahů na Boston University se zaměřením na historii a politiku střední a východní Evropy a současného Ruska. Je také členem Vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů a přispívá do českých novin a časopisů. Je autorem řady knih, např. Inside the Apparatus či Gorbachev's USSR: A System in Crisis (1990), kniha Czechoslovakia between Stalin and Hitler: the diplomacy of Edward Benes in the 30's (Oxford University Press 1996) získala cenu Boston Authors Club a Kahn Award.

VZORY I PRO OSTATNÍ

Cena Olgy Havlové bude udělena osobnosti s handicapem, pomáhající potřebným

Letošní ročník Ceny Olgy Havlové zaznamenal mezi veřejností rekordní zájem. Do 15. dubna 2013 se sešlo 34 nominací, přičemž jeden z nominovaných byl na tuto cenu navrhnut hned jedenáctkrát. Unikátní cena je udělována každoročně od roku 1995 osobám se zdravotním postižením, které se svým handicapem dokázali nejen vyrovnat, ale především aktivně pomáhají ostatním. Slavnostní vyhlášení držitele Ceny Olgy Havlové 2013 se uskuteční 13. května v Museu Kampa. Letošní slavnost bude navíc zaštitěna Rokem Olgy Havlové, který vyhlásila nadace v souvislosti s připomenutím 80. výročí narození paní Olgy.

„Jsme rádi, že se dozvídáme o stále o větším počtu pozoruhodných lidí, kteří překonali své zdravotní postižení či nemoc s trvalými následky a jsou užiteční pro druhé“, říká Milena Černá, ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové. „Je také rok od roku těžší vybrat jednoho z kandidátů. Letos jsme obdrželi rekordní počet návrhů – třicet čtyři. Laureáta vybere porota pod vedením Dany Němcové, předsedkyně správní rady Nadace Olgy Havlové.“ Cenu poprvé vyhlásila Olga Havlová v roce 1995, aby upozornila na život lidí se zdravotním postižením. „Jejich síla překonávání překážek, která často chybí i zdravým lidem, je pro nás velkou inspirací“, řekla v roce

1995 Olga Havlová. Kromě ocenění vynikajících jednotlivců v péči o lidi se zdravotním postižením je cílem slavnostního udělení Ceny Olgy Havlové také propagace úlohy nestátních neziskových organizací, jakož i poděkování dárcům, spolupracovníkům a dobrovolníkům, kteří činnost Nadace Olgy Havlové umožnili.

Rok Olgy Havlové. Dne 11. července 2013, by se Olga Havlová dožila 80 let. Výbor dobré vůle - Nadace

Olgy Havlové uspořádá v průběhu roku řadu akcí, připomínajících veřejnosti osobnost paní Olgy a její odkaz nadaci nesoucí její jméno. Ve spolupráci s Gymnáziem Olgy Havlové v Ostravě bude připravena putovní výstava fotografií o životě Olgy Havlové pro střední školy. Také v Prachatické knihovně se v létě uskuteční podobná výstava. V květnu proběhne tradiční slavnost udělení Ceny Olgy Havlové. V Praze pak bude uspořádán hudební festival, promítání filmů a další akce připomínající Olgu Havlovou. Do příprav se zapojilo Divadlo na Zábradlí, Knihovna Václava Havla, Originální videožurnál, Palác Akropolis, přátelé a pamětníci Olgy Havlové

Kardinál Miloslav Vlk: text úvodu a promluvy během vzpomínkové mše svaté u příležitosti třetího výročí úmrtí kardinála Tomáše Špidlíka, Velehrad 20. dubna 2013

Drazí, bratři a sestry,

vítám vás všechny, zvláště vás boskovické spolurodáky kardinála Tomáše Špidlíka. Mimořádně vydařená cyrilometodějská kněžská pouť tohoto týdne „překryla“ jeho výroční úmrtní den 16. dubna 2010. Slavíme proto dnes 3. výročí jeho odchodu do ráje děkovnou bohoslužbou za jeho

život ve společenství s ním. Věříme ve společenství se svatými. Dnes je všední den, ale slavíme tuto vzpomínku v cyrilometodějském roce a v roce víry, a to jí dává veliký rozměr. Kdyby nás vítal on sám se svým zářivým úsměvem a se svou hlubokou teologií srdce, jistě by nás vyzval, abychom otevřeli své nitro pro tajemství Boha trojjediného, který se k nám sklání při tomto slavení a který nás spojuje s liturgií nebeskou.

Drazí, bratři a sestry, v poslední době bylo několik příležitostí s kardinálem Špidlíkem slavit: jednak jeho 90. narozeniny 17. prosince 2009, jednak brzy po té 16. dubna jeho odchod do ráje. V těchto souvislostech byly proneseny velké projevy a napsány statě o tomto vašem velkém rodákovi, o tomto našem „největším Čechovi“ v této oblasti – jak

ho jeden autor nazval – a o tomto jedinečném reprezentantovi velehradské cyrilometodějské tradice v nejširším slova smyslu. Zhodnocení jeho celoživotního díla bude jistě úlohou velkého vědeckého týmu nějakého ústavu a vyžádá si dlouhý čas. Jeho teologie je teologií pro třetí tisíciletí, jak řekl bl. Jan Pavel II., tedy pro nás dnes.

Nemám v úmyslu analyzovat zde nyní některou stránku jeho bohatého celoživotního díla. Chci zde na Velehradě, dnes, připomenout jen malé momenty jeho teologie, aktuální pro tuto chvíli děkování za velký dar, který nám a celé církvi Pán skrze jeho život dal. Celé Špidlíkovo životní teologické úsilí nám připomíná velké symbolické poslání Velehradu, naší malé země: ta se tehdy na počátku dějin Evropy stává znamením, že v duchovních základech Evropy je a musí být spojena spiritualita východu i západu a že Evropa, podle slov Jana Pavla II., musí dýchat oběma plícemi. Sám kardinál Špidlík to vyjádřil zřetelně, když vyslovoval poděkování u příležitosti svého jmenování kardinálem. Tehdy řekl: „Děkuji za to uznání pro práci, kterou jsem dělal pro jednotu evropské spirituality. To jsem vždycky chtěl, aby se to ocenilo, totiž snaha o to, aby evropská spiritualita vytvořila syntézu Západu a Východu...“

V dnešní pragmatické technické době navazuje vlastně duchovní znamení Velehradu na úmysl otců zakladatelů evropského společenství, Roberta Schumanna, Konráda Adenauera a Alcida De Gasperiho, kteří chtěli dát evropskému společenství duchovní základy. Toho je dodneška znamením, že nad nejrůznějšími evropskými institucemi vlaje po celé Evropě, i nad Pražským Hradem, mariánské znamení, vzaté z 12. kapitoly knihy Zjevení: „Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy.“ Naši předkové přijali s vírou od svatých věrozvěstů na počátku dějin Evropy jasnou orientaci: víra ať se stane základem kultury a proniká i do různých oblastí veřejného života. To je cyrilometodějské dědictví otců. Právě toto dědictví rozvíjí Špidlíkova teologie, má tento charakter. Jeho víra potřebuje být neustále spojována se životem. On nemůže být pouze „profesorským“ teoretikem, ale pravda musí být v každé formě osobní, konkrétní, živá. To je i úžasná cyrilometodějská inspirace pro náš dnešní život v celocírkevním roce víry. To je velký příspěvek našich dějin k evropskému dnešku.

V pravoslavné teologii oslovoval Tomáše Špidlíka silný akcent na přítomnost Nejsvětější Trojice, trojičních prvků. Velice známá je ikona Andreje Rubleva „Trojice“ nebo také nazývaná „Abrahám hostí Hospodina“, která tento akcent pravoslavné teologie charakterizuje. Ježíš přinesl radostnou zprávu o Otci a sám ve svém životě přináší přítomnost Ducha svatého. Tento bod spirituality se stal silným tématem Druhého vatikánského koncilu: církev jako společenství. Toto téma je přítomno v dokumentech učitelského úřadu i u pokoncilních papežů, zvláště například v programovém apoštolském listě Jana Pavla II.: *Novo millennio ineunte*.

U východní spirituality oslovovala kardinála Špidlíka velice silně také živá přítomnost Ducha svatého nejen v učení, v teologii, ale i ve zbožnosti, v praktickém životě: Duch svatý jako aktér všech velkých Božích činů, jeho přítomnost a působení v dějinách spásy. Nejvíce tato skutečnost

vyzařuje v životě Ježíšově: jeho příchod na svět „v síle Ducha svatého“. Při zvěstování v Nazaretě slyšíme: „Duch svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní“ – dvojitě silné vyjádření, že aktérem této největší události dějin lidstva je Duch svatý. Když Ježíš vstupuje do veřejného života, při křtu v Jordáně, nebe se otevřelo a Duch svatý v podobě holubice sestoupil na Ježíše. Tohoto Ducha, kterého měl plnost, skrze svou smrt na kříži vylil na představitele církve: na Jana a Pannu Marii. Evangelista Jan říká: naklonil hlavu a odevzdal Ducha. Když Ježíš po svém zmrtvýchvstání přišel do večeraďla mezi přestrasené apoštoly, dechl na ně a řekl: přijměte Ducha svatého. Poslal Ducha svatého od Otce na všechny, na celou církev, padesátého dne po svém zmrtvýchvstání, kdy židé slavili svátky stánků, tedy vzpomínku na přijetí zákona na Sinaji po vyjití z Egypta. Tento starý zákon byl silnou ústřední skutečností židovského náboženství. Právě proto v tento den dal Ježíš zákon nový, Ducha svatého do srdcí všech, kteří uvěřili. Právě tento důraz, který Špidlík z pravoslavné spirituality přinášel, silně podtrhl Jan Pavel II. ve svém apoštolském listě Tertio millennio adveniente, v němž pro třetí tisíciletí, pro nás dnes, říká: „Znovuobjevit působení Ducha svatého v církvi Boží dnes“.

Už tyto krátké doteky Špidlíkovy teologie ukazují zcela zřetelně, že Duch svatý i v současnosti silně působí v církvi na různých cestách a vede ji. Vedle silného vanutí a zřetelného působení Ducha svatého v učitelském úřadu církve, jsou tu jeho silné plody v četných nových církevních hnutích. Zde vidíme, že tentýž Duch obohacuje život církve také skrze teology, kteří jsou hluboce zakotveni ve víře v Ježíši zmrtvýchvstalém. Můžeme být hrdí, že to můžeme říci právě o našem rodákovi. Ve velké naději, kterou nám toto ohlédnutí vlévá, chceme děkovat nebeskému Otci za jeho lásku, kterou nám i tímto způsobem projevuje, za vyvolení Tomáše Špidlíka k tomuto prorockému poslání v církvi dnešních dnů. Dnešní církev, my, jsme příjemci těchto Božích darů, za které chceme skrze Ježíše Krista děkovat v této eucharistii.

(Kardinál Špidlík na snímku)

Spolek přátel Vrbenska zve malé i velké

na Den dětí
na záměčku Grohmann

Klauni z Balónkova

Vrbno pod Pradědem

sobota 1. 6. 2013

Program:

14:00 - 18:00 hod

Kouzelný kufr klauna Lenivce

Balónková ZOO klaunů z Balónkova

Tancování s Troubelínou

Atrium: kapela GROCK Zlaté Hory

Vstupné: děti zdarma
dospělí 20,- Kč
občerstvení zajištěno

1. května 2013

ROZHLEDNA

Okrašlovací spolek Rozhledna se sídlem v Čeladné, se svými kolektivními členy, obcemi Čeladná, Kunčice pod Ondřejníkem a Pstruží, zve všechny občany z okolí Ondřejníku a příznivce na v pořadí již

III. MÁJOVÝ POCHOD NA SKALKU

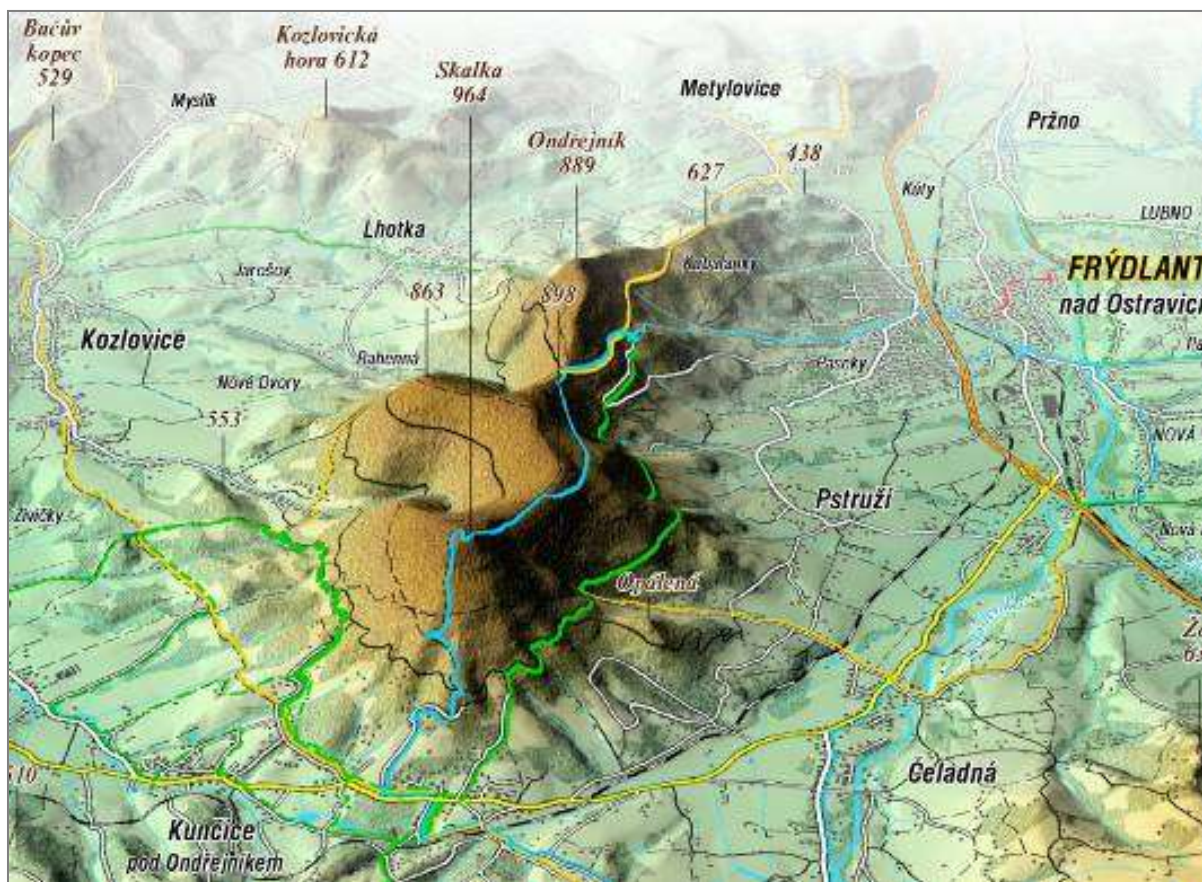
V roce 2011 jsme na tomto nevyšším vrcholu Ondřejníku umístili základní kámen budoucí rozhledny. Od té doby probíhají legislativní jednání, jejichž výsledkem by mělo být povolení ke stavbě rozhledny v takové podobě, pro kterou se vyslovili občané v anketě uspořádané v témže roce.

Sraz na Skalce je dne 1. května 2013 okolo 12.00 hod.

Trasy nejsou předem určeny, cestu si volí každý podle svých možností.

Drobné občerstvení, včetně opékání špekáčků, bude zajištěno na vrcholu, pokud to dovolí stav počasí a přístupových cest. Zveme srdečně všechny májové poutníky: občany obcí pod Ondřejníkem, školní mládež i mládež dospělejší, rodiče dětí, pedagogy, sportovce, hasiče, členy Klubu českých turistů, klienty a zaměstnance Beskydského rehabilitačního centra a každého, kdo má rád přírodu a Beskydy.

Od 14.00 organizuje Ski areál Opálená PÁLENÍ ČARODĚJNIC.

ROZHLEDNA

Přijďte strávit první májový den pohledem na krásné přírodní scenérie, které nás obklopují. A také přátelskými debatami po cestě tam i zpět a na vrcholu.

většinu našich nemocí způsobuje nezdravá strava

V pondělí otiskl týdeník EURO pod titulkem *Mastní zabijáci: Pověsti o „léčivých“ potravinách a doplňcích jsou jen marketing,* následující text.

Lidé konzumují řadu škodlivin, aniž by si to uvědomovali. Zvyšují přitom riziko, že onemocní cukrovkou, rakovinou či aterosklerózou. Tyto choroby přitom stojí zdravotnický rozpočet desítky miliard korun ročně. „Mnoho jídel způsobuje mnoho chorob.“ Již na počátku našeho letopočtu lapidárně vyjádřil římský filozof a básník Lucius Annaeus Seneca starou pravdu, kterou jen nedávno vědci kvantifikovali. „Za zhruba 40 procent lidských chorob je výživa primárně zodpovědná, u dalších 40 procent má na rozvoj onemocnění podstatný vliv. A jen pětina nemocí propuká bez ohledu na to, co jíme,“ vysvětluje obezitolog z Všeobecné fakultní nemocnice, profesor Štěpán Svačina.

Například k nejmasovější chorobě, jejíž rychlé rozšiřování již získalo příznaky pandemie, cukrovce druhého typu, vede skladba stravy přímou linkou. Choroba přitom patří k nejnákladnějším diagnózám. Jen v České republice za léčbu diabetiků vydáme ze zdravotního rozpočtu přes 20 miliard korun ročně. V celé Evropské unii je to 90 miliard eur. A jde i o další masová onemocnění, jako jsou kardiovaskulární či nádorová, jejichž roční náklady se odhadují na další desítky miliard. „Výživa představuje zřejmě nejvýznamnější faktor životního prostředí, který působí na zdraví. Kromě aterosklerózy a diabetu 2. typu patří mezi nemoci v přímém vztahu k výživě obezita, hyperlipidemie, osteoporóza, podvýživa, dále například celiakie, potravinové alergie nebo onemocnění ve vztahu k alkoholu,“ vypočítává profesor Michal Anděl, děkan 3. lékařské fakulty UK.

Ani o bezmála 2000 let po Senecově výroku ale nedokážeme jíst tak, aby nám potraviny jen prospívaly. Ne vždy dokážeme škodliviny odhalit, ač se bedlivě snažíme luštit drobounkým písmem psané etikety hemžící se nesrozumitelnými slovy, zkratkami a čísly. A v tom je jejich nebezpečí. Nejen zdravotní, ale i finanční. „Je jednoznačné, že kdyby se změnila skladba výživy, bude zdravotnictví levnější,“ zdůrazňuje Svačina. Zmatek ještě více prohlubuje marketingový nátlak výrobců. O řadě potravin ze všech stran slyšíme, jak úžasně našemu zdraví prospívají, přestože se tyto informace nemohou opřít o žádný seriózní fakt. Ve valné míře jde o jen o chytré triky tažené touhou potravinářů po vyšších ziscích.

Nadto si lidé často pletou pojmy s dojmy. Například dosud není dle zkušeností diabetologů výjimkou, že pacienti za spouštěče cukrovky považují sladké pochutiny. Jenže se nemohou více mýlit. **Nemoc vyvolává nadměrná konzumace živočišných tuků, respektive potravin, kde jsou nevhodně zpracovány, jako jsou uzeniny, pochutiny z rychlých občerstvení nebo třeba paštiky.** Řada tuků obsahuje vysoké dávky nasycených mastných kyselin, které zvyšují hladinu cholesterolu v krvi, a působí tak na vznik srdečně-cévních chorob. Stoupá i ohrožení jinými chronickými degenerativními onemocněními, jako jsou autoimunitní nemoci (například revmatoidní artritida, psoriáza) či některé typy rakoviny. Všechno to jsou poměrně časté a nákladné choroby.

Všeobecně se za zdravější považují rostlinné oleje. Ale pozor, není olej jako olej. Například palmový a kokosový olej lze s jistotou nadsázkou označit za vyložené zabijáky. Jsou totiž stejně jako sádlo, lůj či máslo plné nasycených mastných kyselin. Kokosový tuk dokonce působí na rozvoj aterosklerózy neboli kornatění tepen 14krát silněji než vepřové sádlo. A jak uvádějí některé studie, omezení spotřeby palmového oleje o jedno procento přitom vede ke snížení počtu nových diabetických pacientů o dvě až tři procenta. „**Palmový a kokosový olej se pro potravinářské účely příliš nehodí. Své uplatnění nalézají spíše při výrobě mýdel a kosmetiky,**“ říká farmakolog a ředitel společnosti Edukafarm Zdeněk Procházka.

Pokud ovšem pochybujete, že byste s tak exotickými oleji přišli do styku, jste na velkém omylu. Oba si vzhledem k jejich láci a některým příznivým technologickým vlastnostem potravináři více než oblíbili. Například v Evropské unii je palmový olej druhým nejužívanějším. Protože výrobce žádná legislativa nenutí uvádět je jmenovitě ve složení pochutin, často ani nezjistíme, že jsme je právě snědli. „Používají se nejvíc a spotřebitel ani netuší, že je konzumuje. Říkáme jim skryté oleje, protože na etiketě je uvedeno jen obecné označení rostlinný olej,“ vysvětluje profesor Tomáš Komprda z Ústavu technologie potravin Mendelovy univerzity v Brně. **Jíme je v sušenkách, oplatkách, brambůrcích, zmrzlinách, pomazánkách, čokoládách a například i v instantních polévkách.**

Mladá generace míří za jistotou, podnikání netáhne

Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR (AMSP) zorganizovala průzkum, jenž se v detailu zabývá bariérami a motivátory, které mohou dnešní mladé lidi přivádět nebo naopak zrazovat od samostatného podnikání.

Statistiky ukazují, že začíná stagnovat růst počtu nových podnikatelů. Podle Czech Credit Bureau je alarmující trend zejména u OSVČ a mikropodniků. Podnikatelské nadšení 90. let střídá vystřízlivění a mladá generace raději míří do vztahu závislého. Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR se proto rozhodla pro unikátní průzkum mezi více 500 mladými lidmi, který měl rozkrýt nejsilnější bariéry a motivátory podnikání. Průzkum realizovala agentura IPSOS s.r.o.

Klima zaměřené proti podnikatelům, nedostatek finančních prostředků, ale i absence nápadů a strach o ztrátu pohodlí. Dále obavy, že místo aby se mohli věnovat rozvíjení svých nápadů, stanou se z nich živnostníci úředníci, zavalení stohem administrativy. Minimální snaha škol zvát do výuky úspěšné podnikatele a seznamovat studenty s reálnou praxí. To jsou podle průzkumu nejčastější bariéry, proč mladí míří raději do jistoty pracovního vztahu, než aby se pokusili hrát na vlastním dvorku.

„Průzkum bohužel potvrdil, co jsme očekávali. Prohlubování příkopu mezi živnostníky a zaměstnanci je při rostoucím vlivu levice jednou z příčin, proč mladí nevnímají podnikání jako svůj cíl. Chyba ale není pouze v okolí, podnikání vyžaduje odvahu a připravenost zažívat jak úspěchy tak prohry. A právě to je to, do čeho se mladí moc nehrnou. Skutečnost, že důvodem pro podnikání

je finanční zabezpečení a uspořádání pracovní doby, je nebezpečný signál", komentuje výsledky průzkumu Karel Havlíček, předseda představenstva AMSP ČR a dodává „přiměřený komfort by měl být teprve důsledkem našeho podnikání, nikoliv příčinou. Tou by měla být snaha něco dokázat, vybudovat, vytvořit nebo vést. Budu-li to dělat dobře a obětují-li tomu maximum, tzv. komfortu se dočkám, ale nesmí to být primární cíl".

Cílem průzkumu bylo současně zjistit, co udělat pro mladé, aby upřednostnili kormidlování vlastní loďky, než se stát třicátým důstojníkem na velkém parníku. Mladí neočekávají pouze informační servis, zaměřený zejména na možnosti získání finančních zdrojů a marketingových informací, ale zajímají se o aktivní mentoring, chtějí komunikovat s hmatatelnými vzory a učit se od nich. „Zajímavé je, že téměř 90% mladých prakticky nezná žádné podpůrné programy pro svůj podnikatelský start, přesto jejich existenci v drtivé většině považují za velmi užitečnou. To, že se chtějí potkávat s lidmi z praxe je i signálem pro školy, neboť ve většině studenti hodnotí možnost setkávat se s úspěšnými podnikateli na školách jako nedostatečnou", dodává Eva Svobodová, generální ředitelka AMSP ČR.

Financování je logickým problémem všech začínajících firem, roli banky při jejich startu tedy mladá generace vnímá jako velmi důležitou. Získat cizí bankovní zdroje pro úplně novou firmu je prakticky nemožné, to ale neznamená, že to je úplně špatně. „Kloním se k názoru, že nové firmy by měly být v bankovních půjčkách velmi obezřetné a žádat o úvěry by měly až tak po třech letech podnikání. Neuvážený úvěr nezkušených podnikatelů jim může způsobit velké problémy na několik let a podnikání spíše otrávit", doplňuje výsledky průzkumu Pavla Břečková, členka představenstva AMSP ČR a spolumajitelka úspěšné strojírenské firmy Audacio, kterou před lety založila a vybodovala prakticky od nuly.

„V Komerční bance klademe velký důraz na kvalitu poradenství a servis podnikatelům. Právě v podnikání je důležité moci se dlouhodobě spolehnout na silného a zodpovědného partnera", uvádí Michal Pánek, Manager of Segment Management-Retail, Komerční banka a.s. „Studentům nabízíme podporu jejich občanských, tak následně podnikatelských aktivit a díky dlouhodobé zkušenosti jim umíme poskytnout produkty, poradenství a řešení přesně podle potřeb", doplňuje Pánek.

Young Business – Svou cestou, „Výsledky výzkumu pro nás hlavně znamenají nízkou informovanost a vzdělávání mladých lidí o tom, proč a jak vlastně podnikat. Google by se rád do projektu zapojil právě v této oblasti – věříme, že internet může být nástrojem, pomocí kterého se informace ke studentům dostanou, a současně prostředí, ve kterém lze efektivně podnikat a najít nové zákazníky. Mladí lidé mají v této oblasti velkou výhodu: na internetu vyrostli a nebojí se jej", uvádí Martina Laresová za Marketing a SME Google Czech Republic s.r.o.

AMSP ČR z tohoto důvodu připravila největší kampaň mezi mladými v posledních letech s názvem „Young Business – Svou cestou“. Ve všech regionech bude asociace prostřednictvím mentorů, soutěží a přednášek seznamovat mladou generaci s příležitostmi i nástrahami vlastního byznysu. Na středních a vysokých školách, v hubech a na sociálních sítích se bude snažit mladé přesvědčit, že mít vliv znamená být nezávislý.

O ZLATÉM DOLE POD OSTRAVOU!!! SE VÍ JIŽ VÍCE NEŽ STO LET!!!

To, co připravuje radnice v Mariánských Horách v malém, to by se dalo realizovat v celé velké Ostravě ve velkém. Bylo by dobře, kdyby Mariánské Hory mohly počítat s morální i ekonomickou podporou. Najít tedy investora, kterému by se tato aktivita v horizontu příštích let rozhodně vyplatila. Neboť jde o nápad, který realizován v malém (tedy v Mariánských Horách) by mohl v příštích desetiletích naprosto změnit tvář Ostravy. O co jde?

Radnice městského obvodu Ostravy - Mariánské Hory a Hulváky nechala vypracovat alespoň projekt, který se zabývá využitím lokality bývalého koupaliště na hulváckém kopci. Základní ideou je návrh sportovního, rekreačního a oddychového komplexu s prvky ambulantního lázeňství a s co možná nejvyšší mírou využití jednotlivých nabídkových aktivit v průběhu celého roku.

Místostarosta Jiří Jezerský k tomu uvedl: „Pracovně jsme naše snažení nazvali Thermopark Hulváky. Seznámili jsme s ním vedení města Ostravy, a to jak samosprávu, tak i státní správu, aby nebylo pochyb, že nám není lhostejno, co se dál bude dít na hulváckém kopci.“

Autorem návrhu je projektant Jaromír Pokorný, který počítá s tím, že zákazníkem bude běžný občan Ostravy a blízkého okolí, který chce celoročně aktivně využít svůj volný čas v kvalitním prostředí a s dobrým standardem služeb. „Pozemek, který je v majetku města Ostravy a Ostravských městských lesů, má řadu nesporných pozitiv - je lukrativní svou polohou, dobře dostupný pěšky, na kole či městskou hromadnou dopravou a obklopen zelení,“ zdůraznila starostka **Liana Janáčková**. Nově navržený areál by měl přesáhnout hranice obvodu přes Plzeňskou ulici směrem k nivám v sousední městské části, což se velmi zamlouvá vedení obvodu Nová Ves.

Projekt Thermopark nabídla mariánskohorská radnice městu Ostrava. „Nestavíme koupaliště a nechceme konkurovat aquaparkům. Celoroční provoz bazénu s teplou minerální jodobromitou vodou je jen třešinka na dortu. V rámci areálu se nabízí celá řada dalších nejen sportovních aktivit, měla by zde vzniknout jakási mezistanice pro ostravské cyklistické stezky. Jde nám o to, aby si měli lidé možnost na hodinu nebo na dvě v centru města oddychnout, zabavit se, zasportovat nebo jen tak posedět v příjemném prostředí vzrostlé zeleně,“ osvětlil princip fungování místostarosta **Jiří Jezerský**. Obvod však na realizaci projektu nemá peníze. „Nebráníme se tomu, aby se toho ujal soukromý sektor, pokud město Ostrava nezíská dotaci z EU a neuloží do projektu finance ze svého rozpočtu. Předpokládaný obnos je asi dvě stě milionů korun. Koupaliště na hulváckém kopci, které bylo ve svých počátcích jediné v Ostravě, fungovalo od třicátých let minulého století až do roku 2000. Protože bylo technicky zastaralé a nároky na provoz byly finančně velmi náročné. Nikdo neměl zájem dotovat provoz, ani složité opravy. Koupaliště zaniklo také díky konkurenci nových nebo moderních vodních parků a koupališť v okolí Ostravy. Navíc máme spočítáno, že se náklady na realizaci tohoto mini projektu vrátí do deseti let“.

Místostarosta Mariánských Hor Ing. **Jiří Jezerský** již několik let veřejně upozorňuje na všeobecně známou skutečnost, že nad vrstvami vytěženého uhlí na Ostravsku jsou zmapovaná místa, kde se vyskytují teplé minerální vody. Tuto informaci využívají již řadu desetiletí lázně v Darkově a Klimkovicích. Sám k tomu říká:

„Již na samém začátku 20. století vznikaly myšlenky na založení lázní v Ostravě (**rok 1902, MUDr. Jan May, první starosta Mariánských Hor, na snímku vlevo**). V odborném tisku ze šedesátých let minulého století se setkáváme s názorem, že četná zřídla minerálních vod v Ostravě a jejím zájmovém území tvoří předpoklad zřidelní základny Ostravy jako možného lázeňského centra. **Dokonce svého času ostravský báňský odborník dr. inženýr J. Folprecht dospěl k závěru, že léčebné a lázeňské město Ostrava přetrvá Ostravu uhelnou.** V ostravských dolech je řada výronů kyselek, od zemité sádrovcové slané

jodobromové vody s obsahem CO₂, která se 14. dubna 1902 provalila do hloubené jámy Bedřich v Zábřehu n. O. přes alkalickou slanou kyselku ze 7. patra bývalého dolu Jan Šverma v Mariánských Horách a obdobnou kyselku, zjištěnou v průzkumných vrtech na uhlí v Zábřehu n. O., až po zemitou alkalickou slanou jodobromovou kyselku na Dole Jeremenko ve Vítkovicích. Slané důlní vody jsou směsí vod jodobromových, miocénních a ferritových, silně mineralizovaných, teplých, s rozpuštěným CO₂. Pro velkou vydatnost, vysokou koncentraci a zvýšenou teplotu jsou vhodné k využití v lékařství. Chceme, aby myšlenka využití přírodního bohatství, které je pod Ostravou, nezanikla, chceme, aby Ostraváci (a okolí) měli další možnost relaxace, když jim to hydrogeologické posouzení využití podzemní vody z detritu pod nohama nabízí. Chceme udělat pro Ostravu něco smysluplného. Bydlíme a žijeme v Ostravě, a proto nám není lhostejný jakýkoliv projekt, který by nám náš pobyt v Ostravě zpříjemnil“.

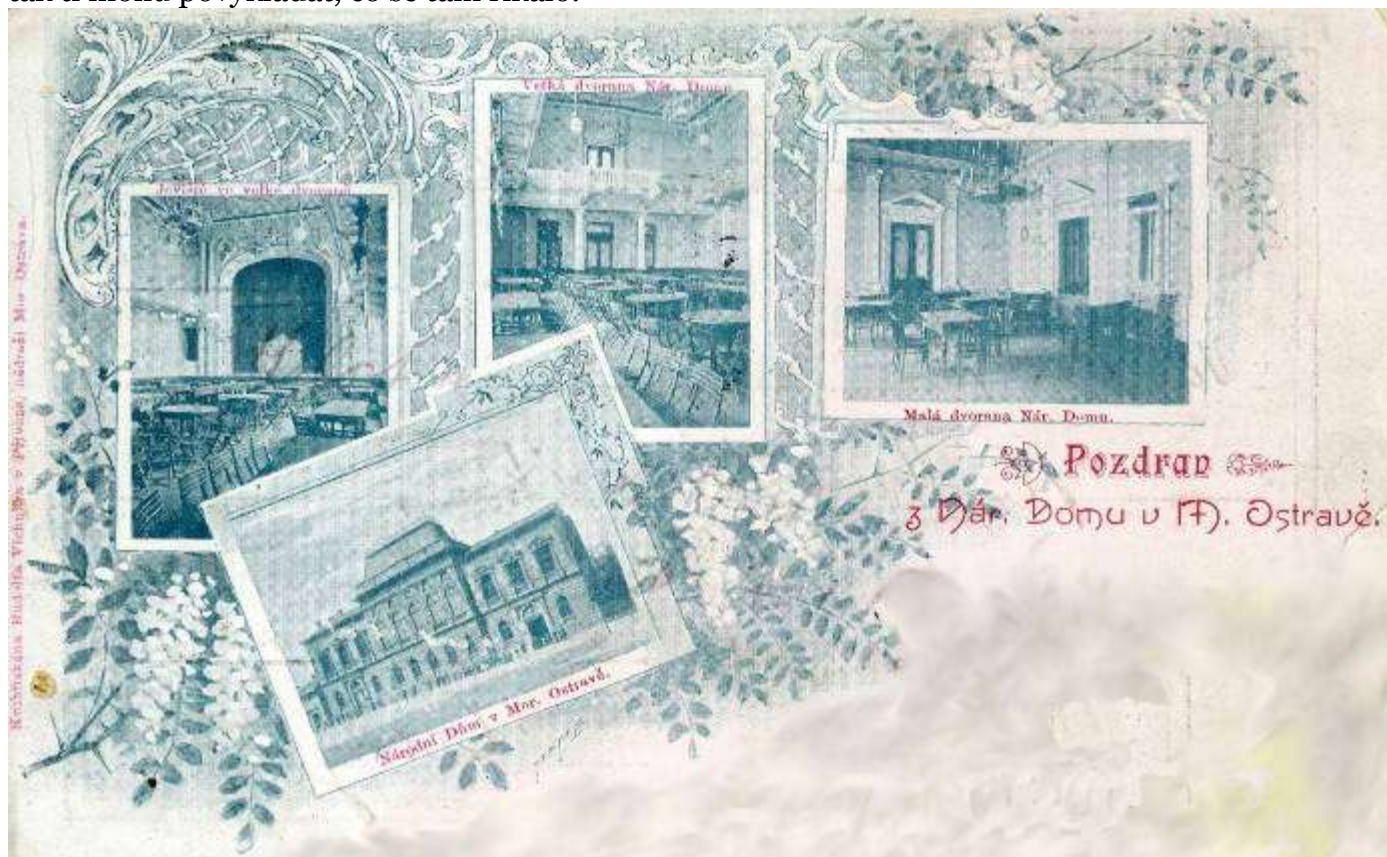
Nápad jistě dobrý. A stojí za to se nad ním zamyslet.

A protože známe Ing. Jiřího Jezerského i jako spisovatele a glosátora historie Mariánských Hor, alias Čertovy Lhotky, zeptali jsme se ho, v narážce na jeho nedávno vydanou knihu fiktivních (leč ve své podstatě pravdivých) příběhů pod názvem „DOPISY BRATRA MARYČKY MAGDONOVÉ“, jestli někdy o tomto problému Maryče Magdonové její bratr, tesař na Dole Ignát, jenom tak náhodou, nepsal.

Jiří Jezerský měl takovýto a tento dopis zcela náhodou při ruce. *Zrovna jsem ho včera dopsal*, řekl nám a svolil, abychom ho otiskli:

Milá sestro ve Starých Hamrech,

musím Ti popsat velezajímavou přednášku v Národním domě, kde jsem doprovázel našeho pana doktora s jeho ženou Boženou. Avšak popořádku. V pravé poledne přišel za mnou placmajstr, abych ihned ukončil šichtu, vytáhl závodní bryčku, zapřáhl Ferdu a přistavil na náměstí u vily pana doktora Maye. Venku je hnusné počasí a jen s odřenýma ušima jsem to stihl a vezl je na Moravskou Ostravu, kde se konalo povídání pana doktora Vladimíra Ambrose o přírodním léčení. Pořadatelem byl ženský spolek Dobromila, kterého je paní Božena zakládající členkou a akce začínala přesně ve 3 hodiny. Byl to fofr, ale jsem rád, že mne pan doktor May pozval dovnitř. Malá dvorana Národního domu byla nabitá k prasknutí, stál jsem vzadu, ale vše jsem dobře slyšel a tak ti mohu povykládat, co se tam říkalo.

Přednáška MUDr. Vladimíra Ambrose dne 2. ledna 1902 „O přírodním léčení“, jak si ji zapamatoval Josef Magdon, tesař a osobní kočí MUDr. Jana Maye ze šachty Ignát: Člověk již od pradávna hledal při svých neduzích a chorobách pomoc v přírodě a v prostředcích přírodních. Není proto divu, že odlišná chuť, zápach nebo teplota porůznu vyvěrajících pramenů jej lákala a že poměrně velmi brzy poznal čarovnou moc přírodních léčivých vod. Zprávy o léčivých účincích některých minerálních pramenů se rychle rozšířily a tak v blízkosti těchto zřidel vznikaly lázně, kam přicházeli nemocní lidé z blízkých i vzdálenějších krajů, aby našli své ztracené zdraví. Poměrně velmi vzácně se vyskytují i na území Rakouska - Uherska jedny z nejúčinnějších léčivých vod, a to tzv. jodobromové solanky (rapy). Jak již jejich název napovídá, jsou základními léčivými prvky těchto minerálních vod: jod, brom a kuchyňská neboli kamenná sůl.

Jedna z lokalit je pod našima nohama. U nás - na Ostravsku. Pak jsou takové podobné ještě v Uhrách u obce Číž a v Hallu v Horních Rakousích.

Chemické složení těchto léčivých vod má mnoho společného se složením mořské vody, jíž vděčí za svůj vznik. Před mnoha milióny let bylo území Ostravska zalito mořem, které v těchto končinách vytvářelo velkou jezerní pánev, spojenou se širým oceánem jen úzkým průlivem. Poněvadž v těch dobách byla na zeměkouli úžasná vedra, vypařovala se voda v této velké jezerní pánvi tak rychle, že nestačila přitékat úzkým průlivem ze širého oceánu nová voda. Proto se voda v jezerní pánvi zahušťovala a na dno vypadávaly soli, které zde tvořily různě silné vrstvy. Mnohokrát tato pánev úplně vyschla, byla zanesena písky a jíly, ale znovu se zde objevilo moře a proces pokračoval nanovo. V nynější době srážková voda při deštích padá na zem a pozvolna stále a stále prosakuje do hlubších vrstev, prochází i těmi solnými vrstvami obsahujícími jod a brom, vyluhovává je, rozpouští a mění je tak vlastně znovu v mořskou vodu, obohacenou ovšem ještě o některé jiné nerostné látky. Tato voda narazí pak na své další pouti do země na nepropustnou vrstvu, která obsahuje černé kamenné uhlí. Na těchto nepropustných vrstvách uhlí se hromadily slané jodobromové minerální vody po dlouhá tisíciletí a hromadí se tam dodnes. O výskytu slaných vod věděli lidé na Ostravsku a zejména na Karvinsku od pradávna.

Jod je již dlouhou dobu v lékařství velmi užívaným lékem. Je jisté, že naše tělo jod k životu nutně potřebuje. Nedostatek jodu v těle se projevuje velmi často tak zvaným voletem a je znám velmi dobrý léčebný účinek jodu, hlavně u kornatění tepen. Dále bylo zjištěno, že jod zvyšuje množství vápníku v krvi. Vápník má protizánětlivý účinek, čímž se vysvětlují dobré léčebné účinky jodobromových solanek u všech chronických zánětů. Mimo to se tento vápník ukládá všude v kostech, kde v důsledku zánětu došlo k odvápnění kostí, případně k vytvoření dutin. Tento příznivý léčebný účinek solanky se projevuje u všech druhů kostižeru. Protizánětlivý účinek vápníku a jeho ukládání v hojících se zanícených tkáních má velkou důležitost při léčení tuberkulózního zánětu mízních uzlin. Dále je o jodu známo, že podporuje vyměšování hlenu ze žláz dýchacího ústrojí, že jod tento hlen zvláčňuje, čímž se ulehčuje odkašlávání.

Jodobromové solanky mají dobré léčebné účinky i u některých kožních chorob a mají své využití při léčení nervstva. Druhým, velmi významným činitelem v jodobromových solankách je brom. Ví se, že žádné onemocnění není jen onemocněním jediného orgánu, ale že důsledky tohoto onemocnění se projevují v celém těle a pochopitelně se odrážejí i ve změněné náladě pacienta. Nemocný bývá velmi často předrážděný, citlivý a reaguje prudce i na podněty, na které by zdravý člověk vůbec nereagoval, a kterých by si třeba ani nevšiml. Tento duševní stav nemůže rozhodně prospívat hojení nemocného orgánu. Proto je vítána přítomnost bromu v minerálních vodách, neboť brom působí tlumivě na ústřední nervstvo. Nemocný se uklidňuje, duševně se vyrovnává, lépe spí a stává se spokojenějším. Je jasné, že se pak každé onemocnění za tohoto duševního stavu hojí mnohem lépe.

Z ostatních léčebných činitelů našich minerálních vod je třeba se zmínit ještě aspoň o vysokém obsahu kamenné soli. Každý zánět kdekoli v těle je vždy provázen tvorbou výpotku, který se navenek projevuje tím, že zanícená tkáň zduří – oteče. Odedávna je známo, že po koupelích v jodobromové solance dochází ke zmenšování těchto výpotků. Je to způsobeno jednak přímým účinkem jodu, který zlepšuje vstřebávání výpotků do krve, nelze ovšem přehlížet ani vliv vysokého obsahu kamenné soli na zmenšování výpotků.

Přírodních jodobromových solanek se používá v první řadě ve formě koupelí. Mnozí z nemocných prodělávají také pitnou kúru. Dalším způsobem aplikace jsou jodové zábaly nemocných končetin v nejrůznější formě. U bronchitid se ordinují inhalace.

Asi před 40 lety u obce Darkov, což je kousek od Ostravy, při hledání uhlí vytryskl velmi vydatný gejzír slané vody a od té doby se traduje sláva darkovských lázní, i když báby-bylinářky z Karviné a lidoví lékaři ze Suché už dávno před tím vodili nemocné a chudokrevné děti do karvinského lesa, kde ze studánky vytékal potůček hořké vody. Tam se pod dohledem neduživé děti koupaly a slunily – a tak léčily. Nyní jsou darkovské lázně – Jodbad Darkou - v držení věhlasného vídeňského lékaře doktora Viléma Dargé, který se jim plně věnuje a modernizuje jejich provoz. Národností je prý Maďar, původem Francouz a má o 20 let mladší paní, překrásnou dceru vídeňského generála,

kteřou při projížďkách lázeňským parkem doprovází na koních vždy několik kavalírů (**poznámka Josefa Magdona: „jen aby na to nedohučel“**).

Právě teď staví doktor Dargé pro děti léčebný dům Kinderheim i s kapličkou, kde budou o ně pečovat řadové sestřý. Takový je to lidumil, zač mu bylo uděleno císařské vyznamenání za zvelebení a rozkvět lázní Na tomto místě záznam přednášky MUDr. V. Ambrose končí a pokračuje dopis Josefa Magdona své sestře do Starých Hamer.

MUDr. Vladimír Ambros,
Mor. Ostrava,
Promberova ulice (dříve Přívozká),
dovoluje si oznámiti, že mimo obvyklou
ordinaci od 8—11 hod. dop. a od 1—3
hod. odp. zahájí ještě
večerní ordinaci
a sice v úterý a ve čtvrtek
————— od 6—7 hod. večer. —————

Milá Maryčko, pan doktor Ambros se dočkal potlesku ve stoje od přítomných dam z Dobromily. Po cestě zpět jsem si vyslechl, jak se bavili mezi sebou manželé Mayovi, když jsem je vezl domů, do naší Čertové Lhotky. Snad to není nic proti ničemu, když Ti napíše, že pan doktor May připomněl své ženě, že na Ostravsko ho přivedly právě informace o místních minerálních pramenech. Že ví, že i na našem Ignátu na čtvrtém patře vytéká z uhelné stěny mocný pramen léčivé vody, kterou si horníci čepují do baňoků a nosí domů. Nechal si udělat její rozbor a je to jodobromitá léčivka. Říkal, že přemlouval majitele dolu, aby mu dovolili tuto vodu využívat k lékařským účelům, ale byl odmítnut. Když vystupovali z bryčky, už byla tma, ale viděl jsem, jak svou paní vzal kolem ramen a zaslechl jsem, jak pravil: „**však se Boženko dočkáš, i my brzy budeme mít své lázně, také nám budou lidé tleskat**“.

Zdraví Vás vespolek
bratr Josef - tesař na šachtě Ignát.

P. S.

Dopis je bez data, ale musel být napsán bezprostředně po 2. lednu 1902. Slib své ženě Boženě doktor Jan May naplnil tím, že koupil v polovině roku 1902 na rozhraní Kunčic pod Ondřejníkem a Čeladné hotel Skalka, který s přilehlými budovami přebudoval na lázeňský areál. Dnes Beskydské rehabilitační centrum.

Letní Ostrava
ve Velkých Kunčicích
pod Radhoštěm

HOTEL SKALKA

Moderně zařízený hotel.

Rokem 1903

vodoléčebný ústav

vedený lékařem.

Půvabná krajina.

Krásné výlety

do malebných našich hor.

DR. J. MAY,

majitel.

Nové moravské
LÁZNĚ „SKALKKA“

ve Velkých Kunčicích pod Radh.

Ústav pro fysikální léčení vodou, elektřinou, statickou elektřinou s proudy vysoké frekvence a vysokého napjetí množství dosud neužívaného dle Crôttea, léčení sangem, kyselinou uhličitou, gymnastikou a dietou.

Lázně doporučují se při rekonvalescenci, chorobách nervových, při otylosti, dně, rheumatismu kloubním i svalovém, při úplavici cukrové (diabetes), při vadách srdečních, při chorobách ústrojů zažívacích, při chorobách ženských, exsudátech, při slabosti ústrojů pohlavních, při chorobách kožních, jakož i při chorobách plicních

Vzorná kuchyně - Příjemné byty.

Rozkošné procházky a výlety do malebného okolí.

Sezona 15. květnem. - Ústav elektricky osvětlen.

Ordinující lékař Dr. Boh. Müller.

Veškeré dotazy zodpoví ochotně a prospekty franko zašle

Správa lázní Skalka ve V. Kunčicích

pod Radhoštěm.

Co zbývá dodat? Snad jen to, že dřívější Lázně Skalka, dnes Beskydské rehabilitační centrum v Čeladné, dodnes slušně fungují a přinášejí zdraví i mnoha horníkům, pro něž byly kdysi stvořeny. Naštěstí tenkrát MUDr. Jan May mohl svoji skvělou myšlenku uskutečnit bez velkých potíží. Ještě však zbývá realizovat jeho další odkaz. Učinit z Ostravy velké lázně. Nebylo by to zřejmě tak těžké. Výborná švédská auta Volvo například vyrábějí bývalí horníci. A jde jim to. Začít by se mohlo třeba zrovna s tím úvodním, menším projektem v Mariánských Horách.

Chytrá hůl pro seniory

Next Generation Cane

Japonský technologický gigant, firma Fujitsu, se rozhodla uvést na trh další výrobek z kategorie "chytrých". Jedná se o hůl se zabudovanou satelitní navigací, která má starším lidem nejen pomáhat najít správnou cestu, ale zároveň také sledovat jejich srdeční tep či tělesnou teplotu, napsal zpravodajský server BBC News.

Pohyb člověka opírajícího se o hůl nazvanou Next Generation Cane je možné sledovat online. Zařízení je rovněž možné nastavit tak, aby vyslalo nouzový signál, jakmile má pocit, že majitel hole upadl.

Fujitsu předvedla prototyp hole na mezinárodním veletrhu mobilních komunikací v Barceloně. Její zařízení, které má pomoci starším lidem zůstat déle soběstační a mobilní, je vybavené řadou technologií a na hlavici má LED displej, na němž se objevují navigační pokyny. Pokud je třeba změnit směr, pak hůl začne vibrovat a rozsvítí se na ní šipka.

Údaje jsou z hole odesílány na připojený počítač, takže pečovatel nebo příbuzný může vidět místo, kde se dotyčný nachází, stejně jako další údaje včetně srdečního tepu. Pokud hůl zaznamená nepravidelný tep, může ihned kontaktovat záchrannou službu. Fujitsu zatím neuvědomila, kdy hodlá hůl uvést na trh.

POZVÁNKA

Hanácký soubor Kosíř si Vás dovoluje pozvat na

Posezení při cimbálové muzice

DUBINA

pod žudr v Bílovicích v úterý 30. dubna 2013

Hudba začne hrát ve 20 hodin

Vstupné 60 Kč

Občerstvení zajištěno

Těšíme se na Vaši účast!

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

Nejen v Moskvě, ale i v řadě ostatních měst Ruska, je prý dobrým džobem mít Leninovu podobu a dělat průvodce turistů, žijou sochu nebo i žebračka. Kdysi všudypřítomná tvář dodnes přitahuje jeho příznivce i odpůrce. Na fotografii si jeden z Leninů upravuje svůj design před cestou do práce.

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (809)

Před třemi dny mi poslal jeden dávný známý dlouhý e-mail a na jeho konci napsal větu, která s předchozím textem neměla nic společného. Ta věta zněla takto: *a můžeš mi nějak vysvětlit co se to děje kolem toho Ústavu pro studium totalitních režimů?*

Jelikož jsem člověk zdvořilý a slušný, nechtěl jsem mu napsat, co si o tom myslím. Hledal jsem nějaký vhodný text, kterým bych nějak ironizoval a trochu zlehčil zmíněnou situaci kolem tohoto ústavu, až jsem jeden zcela náhodně našel. Takto jsem ho onomu známému poslal? A v tomto provedení:

Ubohé, trapné a primitivní divadlo, které vystrojili dne 10. 4. 2013 amatérští umělci z Ústavu pro studium totalitních režimů, je dalším kamínkem do pokleslé mozaiky tohoto světa. Tato nanejvýš trapná a ubohá, a doufejme, že ne jediná, trachtace osazenstva tohoto zcela zbytečného ústavu je svědectvím o době, ve které žijeme i o nich samých. Málokdo by se dokázal takto dobrovolně veřejně ponížit a odhalit své „rozjitřené nitro“ a skryté touhy a vášně. Boj o korýtka antikomunistických povalečů a sametových trafikantů z ústavu graduje a věřím, že se dočkáme ještě zajímavější a vášnivější veřejné trachtace. A jen tak mimochodem... za jeden roční rozpočet tohoto zcela zbytečného ústavu by se daly postavit 2-3 mateřské školky. A to i v dnešní době.

Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. Kolega mi napsal, že neví, co si má myslet o té snůšce blbostí, kterou jsem mu v onom textu poslal.

A tak jsem mu napsal znovu. To co se děje kolem toho ústavu, necharakterizuje trefně pouze zpráva, kterou jsem Ti poslal. Našel jsem ji na začátku několika delších textů, v nichž je chválen a vynášen do nebe Hugo Cháves, Klement Gottwald, Vítězný Únor a v nichž se na příklad píše o „stoupající autoritě ruských komunistů“ a jiné neomalenosti. Ty zprávy jsou v elektronické podobě na docela přístupném webu www.mladalevice.cz . Prostuduj ho bedlivě celý několikrát a budeš perfektně vědět, co se děje okolo tohoto ústavu. A nejen to, Budeš také vědět, co se děje v této zemi.

A vida. Už se dva dny neozval. Asi to pomohlo.

Dnes má svátek JIŘÍ. Zítra, ve čtvrtek MAREK. V pátek OTO, v sobotu JAROSLAV, v neděli VLASTISLAV, v pondělí ROBERT, v úterý BLAHOSLAV a ve středu SVÁTEK PRÁCE. Nezapomeňte jim blahopřát.

